

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/183/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116221820
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4116221820.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lenky Halmešovej a JUDr. Sone Vackovej v právnej veci žalobcu: R Collectors s.r.o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábřeží 8A, IČO: 50094297 zastúpený: Relevans s.r.o., advokátska kancelária, Bratislava, Dvořákovo nábřeží 8A proti žalovanej: P.T.. nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I., A. XXX/XX, o zaplatenie sumy 1 798,08 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 31. januára 2017 č.k. 25Csp/59/2016-40, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania potvrdzuje.

Žalovanej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 070,46 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 1 798,08 eura od 01. 05. 2014 do zaplatenia, ktorú sumu povolil žalovanej splácať v mesačných splátkach po 80 eur vždy do 15. dňa mesiaca, počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod hrozbou výhody straty splátok. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov konania.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že právny predchodca žalobcu a právna predchodkyňa žalovanej dňa 06. 06. 2011 uzavreli zmluvu o úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu, poskytol finančné prostriedky. Právna predchodkyňa žalovanej, a teda pôvodná dlžníčka, A. G., dňa XX. XX. XXXX, zomrela. X. nedodržala zmluvné dojednania a žalobca ku dňu XX. XX. XXXX určil splatnosť celého dlhu. Dedili po nej dve dedičky rovným dielom tak aktíva ako aj pasíva, čistá hodnota dedičstva bola plusová. Do pasív patrila pohľadávka žalobcu. Na základe podaného návrhu si žalobca uplatnil voči žalovanej ako dedičke, polovičku dlhu. Žalobca si podaným návrhom uplatňoval sumu 2 070,46 eura s úrokom výške 14,90% zo sumy 1 798,08 eura od 22. 01. 2014 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5,25 % zo sumy 1 798,08 eura od 01. 05. 2014 do zaplatenia. Suma 2 070,49 pozostávala z nesplatennej istiny v sume 1 798,08 eura, poplatkov v sume 13,53 eura, úrokov do splatnosti dlhu v sume 258,85 eura. Žalovaná bola ochotná dlh uhradiť v splátkach po 50 eur mesačne vzhľadom na svoju zlú finančnú situáciu.

1.2. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 3 ods. 1, § 51, 52 ods. 1, ods. 2, 53 ods. 1, ods. 2, ods. 5, § 54 ods. 2, § 488, § 511, § 517 ods. 2, § 546, § 559 ods. 1, ods. 2, § 657, § 658 ods. 1, 879j, § 778, Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka (zákon číslo 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov).

1.3. Vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že medzi právnymi predchodcami zmluvných strán, existoval záväzkový vzťah, titulom zmluvy o úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, pretože pri jej

uzatváraní pôvodná dlžníčka konala, žalovaná, ktorá bola fyzickou osobou, nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Tým sa na predmetnú zmluvu vzťahujú ustanovenia § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú základný právny rámec ochrany spotrebiteľa. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka aplikoval ustanovenia tohto zákona, napriek tomu, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom podľa Obchodného zákonníka. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Podľa názoru súdu účinná právna úprava stanovuje povinnosť prednostne použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka. Uvedený právny záver súdu je súladný aj s rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozsudok sp.zn. 3MCdo 12/2014 zo dňa 21.04.2015).

1.4. Ďalej dôvodil tým, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že medzi stranami bol zmluvný vzťah, v ktorom si žalovaná nesplnila svoju povinnosť preukázanú listinnými dôkazmi. Súd prvej inštancie preto považoval návrh pôvodného žalobcu v časti nesplatennej istiny v sume 1 798,08 eura, úrokov do zosplatnenia dlhu v sume 258,85 eura, poplatkov v sume 13,53 eura, za dôvodne podaný. S plnením dlhu sa žalovaná dostala do omeškania. Žalovanú, ako dlžníčku, súd zaviazal na úhradu sumy s 5,28 % úrokom z omeškania, tak ako je špecifikované vo výroku rozhodnutia v súlade s ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka a Nariadením vlády č. 87/1995 Z.z.. Žalobca poskytol právnej predchodkyňi žalovanej finančné prostriedky, ktoré nevrátila. Dlh zdedila v žalovanej výške žalovaná. Žalovaná nesplatila svoju zmluvnú povinnosť voči žalobcovi. Dlžnú sumu súd povolil žalovanej splácať v mesačných splátkach po 80 eur v zmysle § 232 CSP, keď takto bude uhradená dlžná suma v prijateľnej dobe, pričom súd bral do úvahy, že žalovaná mala už dlhšiu dobu možnosť dlh splácať.

1.5. V rozpore s citovanými zákonnými ustanoveniami súd prvej inštancie považoval nárok žalobcu, kde si uplatňoval úrok i do budúcnosti z úveru, po splatnosti dlhu. Výzvou na predčasné splatenie dlhu a následné zosplatnenie celého dlhu zaniká zmluva ako celok, teda platnosť všetkých zmluvných dojednaní, i tých, čo by mali podľa zmluvy platiť po odstúpení od zmluvy. Súd prvej inštancie sa nestotožnil so záverom žalobcu a dôvodil, že zmluva o bežnom účte, či úverová zmluva, boli časovo ohraničené do jej ukončenia zmluvnými stranami, po tomto dátume si už žalobca nemohol uplatňovať úrok, ale len úrok z omeškania, čo mu aj súd priznal. Úrok je možné totiž si uplatňovať len v prípade, že si to strany výslovne dohodnú a aj to len počas obdobia, na ktorý si to dohodnú. Podľa zmluvy si žalobca a predchodkyňa žalovanej dohodli úrok do splatenia úveru. Zmluva bola vopred pripravená (formulárový typ zmluvy) a tak ho nemožno považovať za vyslovene dohodnuté dojednanie strán zmluvného vzťahu. Žalobu v časti 14,90% úroku zo sumy 1 798,08 eura od 22. 01. 2014 do zaplatenia, súd zamietol z dôvodu, že nepriznal žalobcovi nárok na úrok po splatnosti, zrušenie zmluvného vzťahu, pretože podľa ustálenej súdnej praxe (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 143/98) vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti (platnosti) dlhu (jeho splátok). Súd poukazuje aj na rozsudok KS v Nitre č.k. 25Co/527/2015-63 zo dňa 02. 12. 2015, ktorí zaujal rovnaký právny názor. Splatnosť nastáva aj vyhlásením splatnosti celého dlhu ku dňu povinnosti splatenia dlhu (05. 12. 2013). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Na tomto výklade a ustálenej súdnej praxi nič nemení ani zákon o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého spotrebiteľ má povinnosť uhradiť úrok len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia. Toto ustanovenie Zákona o spotrebiteľských úveroch má na mysli situáciu, kedy spotrebiteľ - dlžník svoj dlh riadne spláca a toto ustanovenie vymedzuje celkovú dĺžku obdobia, počas ktorého má dlžník ako spotrebiteľ povinnosť platiť úroky. Nič to však nemení na situácii, že pokiaľ veriteľ (v danom prípade žalobca) pristúpi k tomu, že považuje celý dlh za splatný (tzv. zosplatnenie úveru), potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru. Dohodnutá splatnosť úveru je v tomto prípade totožná so zosplatnením úveru ku dňu odstúpenia od zmluvy. Po zosplatnení sa už nemôžu so svojimi nárokmi odkazovať na znenie skončenej zmluvy. Takýto postup by bol podľa súdu aj v rozpore s dobrými mravmi z uvedených dôvodov. Podľa súdu nič na danej súdnej praxi analogicky nemôže zmeniť ani Obchodný zákonník tak, ako ani uvádzaný zákon o spotrebiteľských úveroch i keď vzhľadom na postup podľa Občianskeho zákonníka je toto konštatovanie irelevantné.

1.6. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním pôvodný žalobca. Nestotožnil sa s aplikáciou ustanovení Občianskeho zákonníka, poukazujúc, že voľba zmluvného typu nebola obmedzená Občianskym, ani Obchodným zákonníkom a výber zmluvy o úvere upravenej Obchodným zákonníkom

nie je v rozpore s právnymi predpismi. Podľa jeho názoru, žalobca má nárok na zmluvný úrok. Súd prvej inštancie nepriznal nárok na zmluvné úroky z poskytnutého úveru odo dňa zosplatnenia úveru. S týmto záverom sa nestotožnil. Zosplatnenie úveru spôsobuje zmenu v obsahu záväzku, nespôsobuje jeho zánik, ani zánik zmluvy. Navyše žalovaná dedička v dedičskom konaní pohľadávku nerozporovala. Namíeta tiež, že odvolávku súdu prvej inštancie na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Obo 143/98 nie je možné uplatňovať všeobecne na všetky konania, pričom odôvodnenie tohto rozhodnutia nemá charakter záväzného právneho názoru, pretože nie je súčasťou právnej vety, ale je len inštrukciou, ako má súd prvej inštancie postupovať. V súvislosti s nárokom na zmluvný úrok poukázal na opačný postup českých súdov. Žiada napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na nové prejednanie, resp. zmeniť tak, že žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovie.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané a v zákonom stanovenej lehote (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 363 a nasl. CSP, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 ods. 1 CSP, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania a s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 CSP potvrdil.

Zákonom č. 160/2015 z 21. mája 2015 nadobudol účinnosť od 01.07.2016 nový Civilný sporový poriadok.

Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, právne účinky úkonov, ktoré nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konanie začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia toho zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že nová právna úprava sa použije na všetky konania začaté aj pred účinnosťou zákona.

5. V priebehu odvolacieho konania žalobkyňa dňa 13. 11. 2017 predložila súdu prvej inštancie návrh na zmenu subjektov na strane žalobcu, v ktorom navrhovala, aby namiesto pôvodného žalobcu: Poštová banka, a.s., nastúpila spoločnosť R Collectors s.r.o., nakoľko pôvodný veriteľ (Poštová banka, a.s.), ako postupca uzavrel dňa 10. 10. 2017 so spoločnosťou R Collectors s.r.o. (nový veriteľ) ako postupníkom, zmluvu o postúpení pohľadávok v zmysle ktorej došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky. Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 13. decembra 2017 č.k. 25Co/183/2017-69 vyhovel návrhu žalobcu tak, že namiesto pôvodného žalobcu (Poštová banka, a.s.), do konania vstúpil žalobca: R Collectors s.r.o.

6. Predmetom konania v danej veci bol nárok pôvodného žalobcu Poštovej banky, a.s., voči žalovanej o zaplatenie sumy 1 798,08 eura, poplatku za upomienky vo výške 13,53 eura, úroku z istiny vo výške 258,085 eura, úroku vo výške 14,90% ročne zo sumy 1 798,08 eura od 22. 01. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 1 798,08 eura od 01. 05. 2014 do zaplatenia. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobe žalobcu v časti zaplatenia istiny vo výške 1 798,08 eura, úroku do zosplatnenia vo výške 258,85 eura, poplatkov v sume 13,53 eura, úroku z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 1 798,08 eur od 01. 05. 2014 do zaplatenia, vyhovel. V časti žalobcom uplatneného úroku vo výške 14,9% ročne zo sumy 1 798,08 eura od 22. 01. 2014 do zaplatenia, žalobu zamietol dôvodiac, že žalobcovi vznikol nárok na úrok z úveru iba do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. do spoplatnenia celého úveru dňom 05. 12. 2013. Žalobca sa s týmto názorom súdu prvej inštancie nestotožnil a rozsudok v zamietajúcej časti napadol odvolaním dôvodiac, že jeho nárok na úrok z úveru, ktorý bol riadne v zmluve dohodnutý, mu patrí až do zaplatenia celej dlžnej sumy.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo, ako aj odvolanie žalobcu a dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne vo veci rozhodol, aplikujúc správne právne predpisy a jednotlivé ustanovenia na daný prípad, správne a dostatočne zistil skutkový stav veci, z ktorého vychádzal, nestotožniac sa s dôvodmi odvolania uvedenými v podanom odvolaní, napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd považuje za potrebné uviesť nasledovné dôvody.

9.1. V prejednávanej veci niet pochyb o tom, že medzi právnymi predchodcami strán sporu bola uzavretá spotrebiteľská zmluva, predmetom ktorej bol spotrebiteľský úver. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom číslo 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila, doplnením ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Tento záver prijal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí zo dňa 21. apríla 2015 sp.zn. 3MCdo 14/2014, zo dňa 26. 11. 2015 sp.zn. 4MCdo 17/2014. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluvy o spotrebiteľských úveroch sú zmluvami spotrebiteľskými podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a berúc do úvahy ustanovenie § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri vyhlásení predčasnej splatnosti, môže veriteľ postupovať iba v súlade a za podmienok uvedených v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka v prípade každej formy spotrebiteľského úveru. Aplikácia ustanovenia § 506 Obchodného zákonníka je tým vylúčená. Z tohto dôvodu odvolací súd námietku odvolateľa, uvedenú v podanom odvolaní a týkajúcu sa nesprávnej aplikácie ustanovení Občianskeho zákonníka, považoval za nedôvodnú.

9.2. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, sleduje, aby dodávateľ pri neplnení povinnosti spotrebiteľom dosiahol splatnosť celej pohľadávky, ale sleduje aj zamedziť tejto možnosti v prípade, ak neplnenie povinností zo strany spotrebiteľa bude iba krátkodobé, nepresahujúce dobu troch mesiacov odo dňa omeškania so zaplatením splátky. Zákonodarcu, reagujúc na nejednoznačnosť výkladu a neprímerané postupy niektorých veriteľov, novelou Občianskeho zákonníka zákonom číslo 106/2014 Z.z. s účinnosťou od 01. júna 2014, v súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok, zaviedol nové pravidlo, podľa ktorého úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov patria dodávateľovi len do uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j., že tzv. odplatné úroky budú veriteľovi patriť výhradne len do okamihu uplatnenia práva na jednorazové spoplatnenie úveru alebo pôžičky poskytnutej spotrebiteľovi v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného plynie, že veriteľ si nebude môcť po jednorazovom spoplatnení uplatniť úroky za čas, ktorý by mala úverová zmluva ešte trvať bez výhody postupného splácania dlhu spotrebiteľom v splátkach. V týchto prípadoch bude mať po jednorazovom spoplatnení veriteľ nárok len na úroky z omeškania, ktorými sa bude úročiť celá výška dlhu spotrebiteľa, ktorá sa ustálila v dôsledku uplatnenia práva na jednorazové spoplatnenie úveru (dôvodová správa k zákonu číslo 106/2014 Z.z. k bodu 5., § 53 ods. 9). Ustanovenie § 565 Občianskeho

zákonníka umožňuje, aby v prípade, ak ide o plnenie v splátkach, veriteľ požiadal dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že dodávateľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Bez takého včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné.

9.3. Tomuto záveru nasvedčuje i skoršie rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/1998 a uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 18. 09. 2012 sp.zn. IV.ÚS 476/2012, ktorý takýto záver vyhodnotil ako logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak podobou úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Taktiež výkladom Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, súdny dvor stanovil zásadné pravidlo pre kvalifikáciu zmluvnej podmienky za nekalú, ak sa odkláňa od dispozičných noriem zákona v neprospech spotrebiteľa.

9.4. Odvolací súd dodáva, že predčasnosť spoplatnenia úveru predstavuje vo svojej podstate jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové a okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Úrok z úveru predstavuje kapitalizovanú odplatu za celé obdobie postupného splácania úveru v splátkach. Pri predčasnom a mimoriadnom spoplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu spoplatnenia úveru. Spoplatnením úveru na jednej strane nastáva stav, keď veriteľ má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, na druhej strane už spotrebiteľ nemá právny titul držať peňažné prostriedky poskytnuté veriteľom, v svojej dispozícii, preto niet dôvodu na to, aby veriteľ požadoval od neho úroky, ktoré by mu patrili, ak by spotrebiteľ mal právo držby finančných prostriedkov. V opačnom prípade by nastal nespravodlivý a ústavne nekonformný stav pre spotrebiteľa, ktorý by bol vystavený sankciám vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej mal nárok na úroky zo zmluvy. Za tejto situácie by nastal stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by mal nárok na dohodnuté úroky, ako keby k zmene záväzku nedošlo. Spotrebiteľ by tak nemal žiadne garantované práva, ktoré by mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom, vyvolané zmenou záväzku. Navyše by došlo k hrubej nadvláde veriteľa, ak by bol tento nečinný pri vymáhaní svojej pohľadávky a odplatné úroky by si nárokoval aj pri svojej potencionálnej nečinnosti. Takéto správanie dodávateľa nemôže byť podporované a používať právnu ochranu.

9.5. Po poskytnutí náležitej ochrany žalovanému, ako spotrebiteľovi, odvolací súd dospel k záveru, že po spoplatnení úveru žalobcovi neprináležia úroky dohodnuté za úver. Aplikujúc preto vyššie uvedené závery na preskúmanú vec, je potrebné konštatovať, že ak súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu v časti úroku z úveru za obdobie po spoplatnení predmetného úveru (dňom 20. 08. 2013), rozhodol správne a v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

9.6. Vzhľadom na tieto závery, odvolací súd námietky žalobcu, uvedené v podanom odvolaní, vyhodnotil ako nedôvodné.

10. Z vyššie uvedených dôvodov, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej, zamietajúcej, časti ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s 255 ods. 1 CSP, o výške ktorých rozhodne podľa § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).